

Setelinantotase

milj. mk

Setelinanto-oikeus

	31. 12. 1970	31. 12. 1971	Muutos
Ensisijainen kate	1 965	2 776	+ 811
Toissijainen kate	500	500	—
	2 465	3 276	+ 811

Setelinanto-oikeuden käyttö

Liikkeessä olevat setelit	1 344	1 479	+ 135
Vaadittaessa maksettavat sitoumukset	126	358	+ 232
Shekkiluotoista nostamatta	0	1	+ 1
Setelinantovara	995	1 438	+ 443
	2 465	3 276	+ 811

Ensisijainen setelinkate, johon luetaan kulta ja pankin ulkomaiset saatavat, lisääntyi vuoden 1971 aikana 811 milj. mk ja oli vuoden päättyessä määrältään 2 776 milj. mk. Ensisijaisen katteen ylittävä setelinanto-oikeus on ollut Suomen Pankin ohjesäännön mukaan vuoden 1969 alusta lukien 500 milj. mk. Kun liikkeessä oleva setelistö ja pankin vaadittaessa

maksettavat sitoumukset kasvoivat yhteensä 368 milj. mk, setelinantovara nousi 443 milj. mk. Sen suuruus oli vuoden lopussa 1 438 milj. mk.

Tilinpäätös

Suoritettua tiliaseaman tarkastelua täydentää seuraavassa esitetty pankin omaisuustase.

Omaisuustase

milj. mk

Vastava	31. 12. 1970	31. 12. 1971	Vastattava	31. 12. 1970	31. 12. 1971
Kulta	121	205	Liikkeessä olevat setelit ...	1 344	1 479
Erietyiset nosto-oikeudet ...	98	197	Valuuttatilit	94	297
Kultaosuus Kansainvälisessä Valuuttarahastossa	280	268	Ulkomaiset markkatilit	12	30
Ulkomaiset valuutat	1 344	1 950	Shekkitilit		
Ulkomaiset vekselit	85	119	Valtio	2	2
Ulkomaiset obligaatiot	37	37	Postipankki	4	2
			Yksityiset pankit	1	9
<i>Kulta ja ulkomaiset saatavat</i>	<i>1 965</i>	<i>2 776</i>	Muut	2	3
Diskontatut vekselit	827	848	Muut vaadittaessa maksetta- vat sitoumukset	11	15
Rediskontatut vekselit	9	1	<i>Vaadittaessa maksettavat si- toumukset</i>	<i>126</i>	<i>358</i>
Shekkitilit	3	—	Ulkomaiset	—	—
<i>Saatavat kotimaisilta pan- keilta</i>	<i>839</i>	<i>849</i>	Kotimaiset	633	905
Diskontatut kotim. vekselit			<i>Määräaikaiset sitoumukset</i> .	<i>633</i>	<i>905</i>
Ulkom. rahan määräiset	—	—	<i>Kansainvälisen Valuuttara- haston markkatilit</i>	<i>518</i>	<i>530</i>
Markkamääräiset	137	121	<i>Osoitetut erityiset nosto- oikeudet</i>	<i>88</i>	<i>174</i>
Lainat	146	219			
<i>Muu luotonanto</i>	<i>283</i>	<i>340</i>			

Kotimaiset obligaatiot	64	38	<i>Arvonjärjestelytilit</i>	<i>404</i>	<i>400</i>	
Metalliraha	7	14	Kantarahasto	600	600	
Markkaosuus Kansainvälises- sä Valuuttarahastossa ...	518	530	Vararahasto	—	32	
Muut saatavat	100	15	Käyttämättömät voittovarat	—	—	
			Vuoden voitto	63	84	
<i>Muut varat</i>	<i>689</i>	<i>597</i>	<i>Oma pääoma</i>	<i>663</i>	<i>716</i>	
	Yhteensä	3 776	4 562	Yhteensä	3 776	4 562

Pankin kantarahasto korotettiin eduskunnan päätöksellä vuoden 1969 lopussa 600 milj. markkaan. Näkyvien omien varojen suuruus kertomusvuoden alussa ilman tilivuoden voittoa oli tilinpäätöksen mukaan 600 milj. mk ja vuoden lopussa 32 milj. mk suurempi eli 632 milj. mk. Lisäys johtui siitä, että vararahastoon oli vuoden alussa siirretty puolet edellisen vuoden voitosta. Näiden varojen lisäksi pankilla on sellaisia omaisuuseriä, jotka eivät näy pan-

kin omaisuustaseessa. Niihin kuuluvat arvonalennuksiin sisältyvien varausten lisäksi pääkonttorin ja haarakonttorien toimitalot, seteli-paino, eräät muut pankin toiminnan kannalta tarpeelliset kiinteistöt sekä osakkeet, lähinnä Tervakoski Oy:n osake-enemmistö.

Suomen Pankin tulostase kertomusvuodelta ja sitä edeltäneeltä vuodelta esitetään seuraavassa asetelmassa.

Tulostase

mk

Tuotot

	1970	1971	
Korot kotimaisesta lainausliikkeestä	56 160 789,43	81 927 773,37	
Korot ulkomaisilta kirjeenvaihtajilta	40 088 038,36	53 683 697,18	
Korot obligaatioista	20 715 160,56	16 199 529,26	
Provisiot	3 476 844,38	3 690 416,08	
Agiot	1 285 186,71	2 262 870,75	
Muut tuotot	3 828 540,23	4 524 808,63	
	Yhteensä	125 554 559,67	162 289 095,27

Kulut

Palkat ja palkkiot	11 462 886,64	13 112 006,70	
Eläkkeet, perhe-eläkkeet ja avustukset	1 876 246,98	2 169 765,05	
Työnantajan sosiaaliturvamaksut	788 196,48	963 275,96	
Korot talletuksista	27 770 194,34	40 541 286,25	
Korot ulkomaisista luotoista	80 476,26	—	
Poistot	10 922 974,50	12 612 303,90	
Setelien valmistus	6 038 191,—	5 404 822,79	
Muut kulut	3 209 617,56	3 724 261,83	
Tilivuoden voitto	63 405 775,91	83 761 372,79	
	Yhteensä	125 554 559,67	162 289 095,27

Pankin kokonaistuotot lisääntyivät edellisestä vuodesta 37 milj. mk. Korot kotimaisesta lainausliikkeestä kasvoivat 26 milj. mk ja korot ulkomaisilta kirjeenvaihtajilta 14 milj. mk.

Korot obligaatioista supistuivat 5 milj. mk. Pankin kokonaiskulut olivat 78 milj. mk eli 16 milj. mk suuremmat kuin edellisenä vuonna. Korot talletuksista nousivat 13 milj. mk. Kor-

koja ulkomaisista luotoista ei kertynyt vuonna 1971 lainkaan.

Palkkojen ja palkkioiden lisäys oli 2 milj. mk. Poistot lisääntyivät 2 milj. mk. Setelien valmistuskulut sen sijaan vähenivät 1 milj. mk.

Pankin voitto oli 83 761 372,79 mk. Vuoden 1972 avustaseessa on vararahastoon siirretty puolet voitosta eli 41 880 686,39 mk. Toinen puoli on siirretty käyttämättömien voitovarojen tilille ja sen käytöstä päättää eduskunta.

Pankkivaltuusmiehet ehdottavat, että

mainittu määrä, 41 880 686,40 mk, siirrettäisiin valtiovarastoon.

Nojautuen kertomuksen jälkimmäisessä osassa esitettyyn perusteluun (ks. s. 19) pankkivaltuusmiehet lisäksi ehdottavat, että

Suomen Pankin omistamia obligatioita ja niihin verrattavia arvopapereita siirrettäisiin 100 000 000 markan nimellisarvosta Suomen itsenäisyyden juhlavuoden 1967 rahastoon.

Pankkivaltuusmiesten käsittelemiä asioita

Tilintarkastus

Vuoden 1970 valtiopäivillä valitut tilintarkastajat, kansanedustaja Sylvi Siltanen, kansanedustaja Yrjö Sinkkonen, taloudenhoitaja Erkki Kivimäki, varatuomari Pekka Pesola ja kansanedustaja Erkki Hara, toimittivat viime vuoden helmikuun 22—26 päivinä pankin vuoden 1970 tilintarkastuksen. Tilintarkastajien lausunnon mukaisesti pankkivaltuusmiehet myönsivät johtokunnalle vastuuvapauden pankin hallinnosta vuodelta 1970. Samalla pankkivaltuusmiehet päättivät esittää pankkivaliokunnalle tilintarkastajien pankkivaltuusmiesten puheenjohtajalle osoittaman kirjelmän mukaisesti, että pankkivaliokunta ryhtyisi toimenpiteisiin, jotta Suomen Pankin tilintarkastajien vaali tapahtuisi vuosittain mahdollisimman pian ensimmäisenä arkimaanantaina helmikuun 15 päivän jälkeen aloitettavan Suomen Pankin tilien tarkastuksen tapahduttua.

Lainausliikkeen ja valuuttakaupan tarkastus

Pankkivaltuusmiehet ovat kertomusvuoden aikana toimittaneet johtosääntönsä määräämän pankin lainausliikkeen ja muiden sijoitusten sekä valuuttakaupan tarkastuksen seuraavina aikoina: tammikuun 21, maaliskuun 19, kesäkuun 8, elokuun 19, lokakuun 13 ja joulukuun 17 päivänä.

Inventtaukset ja haarakonttorien tarkastukset

a) Pääkonttorissa

Johtosääntönsä 6 §:n mukaisesti pankkivaltuusmiehet ovat toimittaneet pääkonttorin kassojen ja kassaholvien sekä laina- ja vakuuskirjojen ynnä panttien ja talletusten inventtauksen. Inventtauksessa ei havaittu aihetta muistutuksiin.

b) Haarakonttoreissa

Pankkivaltuusmiehet ovat valvoneet, että konttorien valvojat ovat inventoineet haara-

konttorien käsikassat ja holvit kerran kuukaudessa sekä vekselit, velkakirjat ja pantit vähintään kolmesti vuodessa.

Kaikissa haarakonttoreissa on toimitettu pankin johtosääntönsä 2 §:ssä säädetty tarkastus.

Längmanin ja Rosenbergin rahastot

Pankkivaltuusmiehet ovat hyväksyneet Längmanin ja Rosenbergin rahastojen tilit vuodelta 1970 ja lähettäneet jäljennökset tileistä eduskunnan pankkivaliokunnalle.

Pankkivaltuusmiehet ovat hyväksyneet eduskunnan toukokuun 6 päivänä 1969 vahvistamien ohjeiden mukaisesti E. J. Längmanin B-rahastosta vuonna 1968 jaettujen apurahojen tilitykset.

Edellä mainittujen ohjeiden mukaan, apurahojen oltua haettavana, pankkivaltuusmiehet huhtikuun 20 päivänä pitämässään kokouksessa päättivät, että E. J. Längmanin B-rahastosta kertomusvuonna jakoa varten käytettävissä olevat 32 300 markkaa jaetaan apurahoja aneille suppeamman pankkivaltuuston esityksen mukaisesti.

Kesäkuussa 1969 pankkivaltuusmiehet olivat pankkivaliokunnan huhtikuun 11 päivänä 1969 pankkivaltuusmiehille lähettämän kirjelmän n:o 2 johdosta antaneet johtokunnan tehtäväksi laadittua ehdotuksen ohjeiksi apurahojen jakoa varten E. J. Längmanin alarahastoista n:ot 3, 4 ja 5. Lokakuun 6 päivänä lähettämässään kirjelmässä johtokunta esitti, että sanotuista alarahastoista muodostettaisiin ns. yrittäjärahasto ja että tälle rahastolle vahvistettaisiin kirjelmää seuranneen muistion liitteenä olevan luonnoksen mukaiset ohjeet apurahojen jakoa varten sanotusta rahastosta.

Pankkivaltuusmiehet päättivät lokakuun 13 päivänä pitämässään kokouksessa eräin muutoksin puolestaan hyväksyä ehdotuksen mainituksi ohjeiksi ja lähettivät sen samoin kuin asiasta laaditun muistion sekä Oulun ja Lapin läänien lääninhallitusten lausunnot pankkivaliokunnalle ehdottaen, että pankkivaliokunta esittäisi ohjeet eduskunnan vahvistettaviksi.

Eduskunta vahvisti E. J. Längmanin yrittäjärahoituksen ohjeet, jotka julkaistiin asetuskoelmuksessa 2 päivänä helmikuuta 1972 (108/72).

Suomen itsenäisyyden juhluvuoden 1967 rahasto

Pankkivaltuusmiehet ovat hyväksyneet Suomen itsenäisyyden juhluvuoden 1967 rahaston (Sitran) tilit vuodelta 1970 ja lähettäneet jäljennökset toimintakertomuksesta, inventaarista ja taseista eduskunnan pankkivaliokunnalle.

Elokuun 19 päivänä pidetyssä kokouksessa Sitran yliasiamies ilmoitti, että Data-sitra-projektin tavoite, joka oli korkeakoulujen käyttöön tarkoitettujen tietokoneverkon rakentaminen pankkivaltuusmiesten vuonna 1969 myöntämän 20 milj. markan määrärahan turvin, saavutetaan kertomusvuoden aikana. Data-sitra-projektin ansiosta korkeakoulut ovat nousseet tietokoneiden hyväksikäytössä pohjoismaiselle tasolle.

Vuosien 1970—1971 aikana hankitut laitteet, Univac 1108 -keskustietokone ja siihen puhelinverkon välityksellä kytketyt tietokonepääteet, muodostavat perusverkoston, jonka kehitystyö edellyttää vuosittaisia uusia investointeja.

Suomen Pankin alkupanoksen tultua kertomusvuoden loppuun mennessä käytetyksi on perusteltua ryhtyä toimenpiteisiin hankittujen laitteiden ylläpito- ja kehitysvastuun siirtämiseksi valtiolle, joka muutenkin vastaa korkeakoululaitoksen kehittämistä. Suomen Pankin ja opetusministeriön välisissä neuvotteluissa on todettu, että laitteistot voidaan siirtää valtion omistukseen ja hallintaan kumpaakin osapuolta tyydyttävien ehdoin.

Pankkivaltuusmiehet käsitelivät asiaa edelleen syyskuun 17 päivänä, jolloin johtokunta ilmoitti käytyjen neuvottelujen tuloksena, että tietokonelaitteisto, jonka hankinta myös eduskunnan taholta katsottiin hyväksyttäväksi, tulisi valtion omistuksessa jatkuvasti palvelemaan tieteellisen ja teknisen tutkimuksen kehittämistä. Suomen Pankille ja Sitralle jäisi edelleenkin laitteiston käyttömahdollisuus.

Lokakuun 13 päivänä pitämässään kokouksessa pankkivaltuusmiehet merkitsivät pöytäkirjaansa asiasta seuraavan kannanoton:

”Pankkivaltuusmiesten tietoon on saatettu johtokunnan päätös lahjoittaa Sitran hallin-

nassa oleva Univac 1108 -tietokone laitteistoinen Suomen valtiolle 1.1.1972 lukien. Lahjoituksesta on neuvoteltu asianomaisten valtion viranomaisten kanssa. Lahjoituksen toteuttaminen aiheuttaa myös muiden kuin valtion viranomaisten kanssa osittain kiireellisestikin suoritettavia neuvotteluja tietokoneen laitteistojen täydennyshankintoja, huoltoa, vuokratiloja yms. koskevien sopimusten ja niiden siirtojen osalta. Valtion vuoden 1972 tulo- ja menoarviossa ehdotetaan eduskunnan hyväksyttäväksi, että tämä tietokonelaitteisto siirretään 1.1.1972 lukien opetusministeriön hallintaan ja että valtio vastaa tämän jälkeen tietokonelaitteiden ja niiden käytön aiheuttamista kustannuksista. Tätä tietä asia on jo tullut eduskunnan käsiteltäväksi. Asiasta käydyssä keskustelussa ovat pankkivaltuusmiehet ilmaisseet kantanaan, ettei heillä ole periaatteessa mitään sitä vastaan, että tietokone laitteistoinen siirtyy valtion omistukseen.”

Joulukuun 17 päivänä pankkivaltuusmiehille esitettiin muistio Sitran rahoitustuen kysynnästä ja tarpeesta. Muistiosta käy ilmi, että Sitra on neljän toimintavuoden aikana rahoittanut noin 300 tutkimuskohdetta. Sitran varoista noin 2/3 on osoitettu teknisiin kohteisiin, joissa keskimääräinen rahantarve viime aikoina on selvästi kasvanut. Uusien tuotteiden saaminen tarpeeksi nopeasti markkinoille edellyttää yhä suurempaa panosta tutkimus- ja kehitystyöhön sekä markkinoinnin ja tuotannon valmisteluun. Huolimatta tuotekehitystoimintaan käytettävissä olevien kauppa- ja teollisuusministeriön määrärahojen huomattavasta lisäyksestä viime vuosina niillä ei voida rahoittaa kaikkia tuotekehitystoiminnan menoeriä, eikä liioin yli 50 %:a kustannuksista sellaisissa tapauksissa, jolloin se olisi hyvin perusteltavissa. Yleishyödyllisiin kohteisiin, joihin noin 1/3 Sitran varoista on tähän mennessä käytetty, on myös osoittautunut vaikeaksi saada muista lähteistä rahoitusta varsinkin suurten, käytännön tarpeita palvelevien tutkimusten ollessa kysymyksessä.

Sitralla on näin ollen valtion sovelletun tutkimus- ja kehitystyön rahoituksen rinnalla jatkuvasti omat selvät toimintalohkonsa: suuret, varsinkin tekniikan muihin tieteenaloihin ja tietoon yhdistävät projektit; sellaiset riskiprojektit, joista, jos ne onnistuvat, on odotettavissa huomattavia tuloksia; kansainvälisesti rahoitetut projektit, joihin Suomella on mielenkiintoa; sekä useampia tieteenaloina koskevat, on-

gelmaorientoituneet projektit, jotka voivat liittyä jonkin elinkeinon, kuten maa- ja metsätalouden kehitykseen. Tarpeen vaatiessa ja muiden rahoitusvaihtoehtojen kehittyessä Sitra on valmis joustavasti suuntaamaan toimintansa uusiin rahoitusmuotoihin ja -alueisiin. Sitra voisi nykyisen organisaationsa puitteissa sijoittaa kansantalouden rakennemuutoksia ja kasvua edistäviin tutkimus- ja kehitysprojeekteihin arviolta kaksi kertaa nykyisen pääomansa tuottoa vastaavan summan eli noin 15 milj. markkaa vuodessa. Tämä edellyttää kuitenkin sitä, että Sitran peruspääoma, joka nyt on 100 milj. markkaa, olisi korotettava kaksinkertaiseksi. Rahaston kartuttaminen ei tulisi merkitsemään Suomen Pankin omaisuuden lahjoittamista pankin ulkopuolelle vaan sisäistä siirtoa. Tuottojen käyttötahti taas on kokonaan pankkivaltuusmiesten säädettävissä.

Pankkivaltuusmiehet käsitelivät asiaa edelleen joulukuun 20 päivänä pitämässään kokouksessa ja tällöin päättivät, että Suomen Pankin vuoden 1971 tilinpäätöksen yhteydessä siirretään pankin omistamia obligaatioita ja niihin verrattavia arvopapereita 100 milj. markan nimellisarvosta Suomen itsenäisyyden juhluvuoden 1967 rahastoon. Tälle rahastosiirrolle on saatava eduskunnan hyväksyminen.

Suomen Pankin talletustodistusten korko

Helmikuun 5 päivänä lähettämässään kirjelmässä johtokunta teki pankkivaltuusmiehille esityksen, että Suomen Pankki oikeutettaisiin maksamaan liikkeeseen laskemilleen vähintään 7 päivän ja enintään 12 kuukauden talletustodistuksille korkoa edelleen vuoden 1972 loppuun. Perusteluna johtokunta esitti, että viikon, kuukauden, 3 ja 6 kuukauden sekä 12 kuukauden talletustodistuksia, joiden korko on ollut porrastettuna talletuksen pituuden mukaan ja joille pankkivaltuusmiesten 18 päivänä maaliskuuta 1970 tekemän päätöksen nojalla saadaan maksaa korkoa vuoden 1971 loppuun, ei enää kertomusvuonna ole voitu myydä korkeinta korkoa tuottavina 12 kuukauden todistuksina. Kun johtokunnan mielestä ei vielä tässä suhdannevaiheessa ole tarkoituksenmukaista purkaa talletustodistusmenettelyä, vaan sen tulisi tapahtua vasta suhdannekehityksen käännyttyä selvemmin laskuun ja talletustodistusten ostajien ryhtyessä käyttämään tässä muodossa tekemiään varauksia taloudellisen kasvun ylläpitämistä edistäviin tarkoituksiin,

olisi asianmukaista jatkaa koron maksamista talletustodistuksille vielä vuoden 1972 loppuun. Pankkivaltuusmiehet hyväksyivät johtokunnan esityksen helmikuun 8 päivänä.

Kesäkuun 8 päivänä pidetyssä kokouksessa pankkivaltuusmiehet johtokunnan esityksen mukaisesti päättivät, että talletustodistuksille saadaan johtokunnan harkinnan mukaan maksaa enintään 9 %:n vuotuinen korko. Esitystään johtokunta perusteli sillä, että kun korkokantaa maassa on nyt yleisesti nostettu yhdellä prosenttiyksiköllä, on tarkoituksenmukaista, että talletustodistusten korkoa, joka pankkivaltuusmiesten maaliskuun 18 päivänä 1970 tekemän päätöksen mukaan on enintään 8 % p.a., vastaavasti nostetaan.

Marraskuun 17 päivänä johtokunta pankkivaltuusmiehille lähettämässään kirjelmässä edellä selostettuun viitaten totesi, että suhdannekäänne on tapahtunut ja että valtiovalan taholla on tämän johdosta ryhdytty olemaan olevien lakisääteisten suhdannevarausmenettelyjen purkamiseen. Kun kuitenkin näyttää ilmeiseltä, että uusien investointien käynnistys vie odotettua enemmän aikaa, jonka vuoksi myös hankkeiden rahoitukseen tarvittavien varojen käytön ajoituksessa tapahtuu viivästyksiä, johtokunnan mielestä ei olisi tarkoituksenmukaista kiirehtiä talletustodistusmenettelyn purkamista. Tästä syystä ja kun 12 kuukauden todistuksia ei enää vuoden 1972 tammikuun alusta lukien voitaisi ensinkään laskea liikkeeseen, johtokunta pyysi, että talletustodistuksille saataisiin maksaa korkoa edelleen vuoden 1973 loppuun. Pankkivaltuusmiehet suostuivat esitykseen marraskuun 18 päivänä.

Valtion talletusten korko

Helmikuun 5 päivänä pankkivaltuusmiehille lähettämässään kirjelmässä johtokunta ilmoitti, että kansainvälisten pääomamarkkinoiden viime aikoina hieman kevennyttyä, mikä saattaa muodostua varsin lyhytaikaiseksi, on valtiovarainministeriön ja Suomen Pankin kesken käyty keskusteluja siitä, olisiko valtion aihetta pyrkiä laskemaan ulkomailla liikkeeseen pitkäaikainen obligatiolaina. Neuvotteluissa on todettu, että tässä vaiheessa pääperusteena ulkomaisen lainan ottamiselle on turvata ulkomaisen maksutaseen hoito ja että lainasta valtiolle syntyvät tulot olisi suhdannepoliittisesti tarkoituksenmukaista käyttää vasta tulevan laskukauden

aikana. Tämä edellyttäisi sellaista järjestelyä, että sinä aikana, jolloin lainasta saadut tulot ovat käyttämättä, Suomen Pankki, jolle valuutat myydään, voisi sekä vastata lainan hoitokustannuksista että ottaa valuuttariskin. Johtokunta pitää parhaana sellaista järjestelyä, että valtio sijoittaisi lainasta saatavat varat Suomen Pankkiin ulkomaan rahan määräisenä talletuksena, jolle pankki maksaisi korkoa saman määrän, minkä valtio maksaa mainitusta ulkomaisesta lainasta.

On mahdollista, että maksutasevaikeuksien johdosta ulkomaisia pitkäaikaisia lainoja pyritään tuonempanakin hankkimaan joko valtiolle tai muulle luotonottajalle tilanteissa, jolloin lainoja on kohtuullisin ehdoin saatavissa, ja että tällaisten lainojen ottaminen edellyttää vastaavanlaista järjestelyä Suomen Pankin taholta. Myös näitä tapauksia varten olisi etukäteen varattava pankille koronmaksuoikeus, koska lainapäätökset on tehtävä yleensä erittäin nopeasti.

Tämän johdosta johtokunta pyysi, että Suomen Pankki oikeutettaisiin vuoden 1972 loppuun asti maksamaan vastaanottamalleen ulkomaan rahan määräiselle talletukselle, joka suoranaisesti liittyy valtion tai jonkin muun lainansaajan nostamaan ulkomaiseen lainaan, enintään saman koron, minkä tallettaja kulloinkin maksaa mainitusta ulkomaisesta lainastaan.

Pankkivaltuusmiehet hyväksyivät esityksen helmikuun 8 päivänä.

Osakemerkintöjä ja -ostoja

Syyskuun 15 päivänä pankkivaltuusmiehille lähettämässään kirjelmässä johtokunta ilmoitti, että Teollistamisrahasto Oy — Industrialization Fund of Finland Ltd:n tarkoituksena on luotonottonsa varmistamiseksi ja osakepääomansa säilyttämiseksi määrättyssä suhteessa sitoumustensa yhteismäärään korottaa yhtiön osakepääoma 27 milj. markasta 40 milj. markkaan siten, että A-sarjan osakkeiden määrää lisättäisiin 14 milj. markasta 22 milj. markkaan ja B-sarjan osakkeiden määrää 13 milj. markasta 18 milj. markkaan. Koska Suomen Pankki omistaa kaikki B-sarjan osakkeet, joita yhtiö sääntöjensä mukaisesti on velvollinen lunastamaan vuosittain nimellisarvostaan 300 kpl, johtokunta pyysi oikeutta merkitä osakeannissa Suomen Pankille kaikki 5 000 uutta B-sarjan osaketta niiden nimellisarvon mukaiseen hintaan 1 000 markkaa kappaleelta. Pankkivaltuus-

miehet hyväksyivät johtokunnan esityksen syyskuun 17 päivänä. Marraskuun 18 päivänä pitämässään kokouksessa pankkivaltuusmiehet oikeuttivat johtokunnan lisäksi merkitsemään Suomen Pankille samassa osakeannissa 524 kpl yhtiön A-sarjan osakkeita hintaan 1 100 markkaa kappaleelta.

Kokouksessaan syyskuun 17 päivänä pankkivaltuusmiehet oikeuttivat johtokunnan ostamaan pankin pääkonttorin väliaikaiseksi toimistotilaksi Kiinteistö Oy Lastenkodinkatu 5:n huoneistojen n:ot 11, 12 ja 13 ynnä 40 m²:n suuruisen varastotilan ja kolmen autopaikan hallintaan oikeuttavat 649 osaketta 1.3 milj. markan hinnasta.

Suostumus ulkomaisen lainan ottamiseen Mortgage Bank of Finland Oy:lle

Johtokunta ilmoitti tammikuun 19 päivänä pankkivaltuusmiehille lähettämässään kirjelmässä, että Banque Lambert S.C.S., Bryssel, olisi valmis muodostamaan pankkikonsortion, joka ottaisi myydäkseen kansainvälisillä pääomamarkkinoilla Mortgage Bank of Finland Oy:n enintään 20 milj. US-dollarin määräisen obligaatiolainan. Lainan nimelliskorko olisi 8 ¾ % p.a., emissiokurssi määräytyisi lainaa liikkeeseen laskettaessa vallitsevan markkinatilanteen mukaan ja laina-aika olisi 15 vuotta. Lainan vakuudeksi tulisi Suomen valtion takaus. Lainan varat jälleenlainattaisiin lähinnä kemian teollisuuden investointitarpeiden rahoittamiseen. Koska pankkivaltuusmiesten 23 päivänä marraskuuta 1955 tekemän päätöksen mukaan Mortgage Bankin obligaatio- ja muiden lainojen ottamiseen on hankittava pankkivaltuusmiesten hyväksyminen, johtokunta pyysi kirjelmässään pankkivaltuusmiesten suostumusta kyseisen ulkomaisen obligaatiolainan ottamiseen Mortgage Bankille. Pankkivaltuusmiehet antoivat pyydetyt suostumuksensa tammikuun 21 päivänä.

Mortgage Bank of Finland Oy:n varojen lisääminen

Toukokuun 17 päivänä lähettämässään kirjelmässä johtokunta ilmoitti, että Mortgage Bank of Finland Oy:n varojen lisäämiseksi on tarkoitus korottaa pankin osakepääoma 9 milj. markasta 27 milj. markkaan sekä lisäksi antaa 26 milj. markan nimellismäärästä vastuudebentureja, joiden korko olisi vähintään 6 % ja

kuoletusaika ainakin 10 vuotta. Perusteluna varojen lisäämiselle kirjelmässä esitettiin seuraavaa.

Maksutaseen kehitys riippuu ensisijaisesti kokonaiskysynnän muutoksista, joiden säätely on tulo-, raha- ja finanssipolitiikan keskeinen tehtävä. Valikoivalla luottopolitiikalla on kuitenkin mahdollisuus tukea kokonaiskysynnän säätelypolitiikkaa, joka tähtää sekä maksutaseen tukemiseen että myös suhdannevaihtelujen loiventamiseen. Tällaisen valikoivan luottopolitiikan tarve on viime aikoina käynyt erittäin ilmeiseksi.

Jotta voitaisiin vähitellen nykyistä rationaalisemmin arvioida ja vertailla kulloinkin esille tulevia teollisuuden projekteja sekä tehokkaasti auttaa sovittujen kohteiden rahoittamista, olisi luotava kiinteä yhteistyö valtiiovallan piiriin kuuluvien rahalaitosten kesken sijoituskohteiden valinnassa. Tällaiseen järjestelyyn ei tarvittaisi uutta instituutiota, vaan sellaiseksi voitaisiin aktivoida Mortgage Bank of Finland Oy. Tämä edellyttäisi kuitenkin, että pankille järjestetään niin paljon lisävaroja, että se voisi osallistua huomattavalla panoksella ennen kaikkea suurten taikka suurehkojen investointiprojektien rahoittamiseen. Mortgage Bank of Finland Oy:n luotonantoon olisi nivellettävä myös Postipankin lainoja samoin kuin mahdollisesti muistakin lähteistä saatavissa olevaa rahoitusta.

Uusista osakkeista tarjottaisiin puolet Postipankin merkittäväksi ja toisen puolen merkitsisivät Suomen Pankki ja muut alkuperäiset osakkeenomistajat. Debentuurit myytäisiin kaikki Suomen Pankille kurssiin 100 %. Kirjelmässään johtokunta pankkivaltuusmiesten 23 päivänä marraskuuta 1955 tekemään päätökseen viitaten pyysi, että pankkivaltuusmiehet oikeuttaisivat johtokunnan merkitsemään Suomen Pankille Mortgage Bank of Finland Oy:n uusia osakkeita enintään 18 milj. markan arvosta ja antaisivat hyväksymisensä sille, että alkuperäisten pankin osakkeenomistajien lisäksi myös Postipankki merkitsee Mortgage Bank of Finland Oy:n osakkeita, sekä antaisivat suostumuksensa 26 milj. markan määräisen vastuudebentuurilainan ottamiseen Mortgage Bank of Finland Oy:lle.

Pankkivaltuusmiehet käsitelivät johtokunnan esityksen toukokuun 18 päivänä ja kesäkuun 8 päivänä pitämässään kokouksissa ja päättivät viimeksi mainitussa kokouksessaan hyväksyä johtokunnan esityksen. Samassa yh-

teydessä pankkivaltuusmiehet merkitsivät pöytäkirjaan seuraavan lausuman:

”Hyväksyessään Mortgage Bank of Finland Oy:n osakepääoman korottamisen Suomen Pankin johtokunnan esittämällä tavalla pankkivaltuusmiehet edellyttävät, ettei Mortgage Bank of Finland Oy laske liikkeeseen obligatioita, debentureja tai muita joukkovelkakirjoja kotimaassa yleisölle merkittäväksi, vaan keskittyä edelleenkin lähinnä ulkomaisten luottojen hankkimiseen maamme teollisuudelle, mitä tarkoitusta varten pankki on alun perin perustettu.”

Mortgage Bank of Finland Oy:n yhtiökoukous päätti osakepääoman korotuksesta syyskuun 7 päivänä.

Rahalaitosten diskontto- ja rediskonttoluoton korko

Toukokuun 17 päivänä lähettämässään kirjelmässä johtokunta esitti pankkivaltuusmiesten päätettäväksi, että kotimaisille rahalaitoksille johtokunnan päättämien yleisten luotonantohjeiden puitteissa myönnettävästä diskontto- ja rediskonttoluotosta veloitettava korko korotetaan 7 %:sta 8 ½ %:iin vuodessa alkaen ajankohdasta, jonka johtokunta tarkemmin päättää. Kirjelmässään johtokunta esityksensä perusteluina mainitsi, että hallituksen vast’ikään julkisuuteen saattama ulkomaisen maksutaseen tasapainottamiseksi edellyttää täydennykseen verrattain voimakkaita raha- ja luottopoliittisia toimenpiteitä, jotta ulkomaankaupan vajausta kyettäisiin riittävästi supistamaan. Viitaten pankkivaltuusmiehille jo aikaisemmin asiasta esittämiinsä näkökohtiin johtokunta on päätenyt siihen, että yleistä korkokantaa maassa olisi korotettava yhdellä prosenttiyksiköllä. Tämä tukisi talletustoiminnan muodossa tapahtuvaa säästämistä ja toiselta puolen hillitsisi liiallista luotonkysyntää sekä samalla lisäisi mahdollisuuksia luottokorkojen sellaiseen porrastukseen, joka rajoittaisi erityisesti kulutusluottojen ja kulutusta paivelevien tuontiluottojen kysyntää. Keskuspankkiluottoa käyttävien liikepankkien punnittu keskimääräinen antolainauskorko on nykyisin 7 ½ % vuodessa, mikä on ½ prosenttiyksikköä keskuspankkiluotosta veloitettavaa korkoa korkeampi. Johtokunnan mielestä liikepankkien ei tulisi saada etua siitä luotonannostaan, jonka ne rahoittavat keskuspankista lainaamallaan varoilla, minkä vuoksi keskuspankkiluoton korkoa tulisi

nyt korottaa 1 ½ prosenttiyksikköä eli nykyisestä 7 %:sta 8 ½ %:iin.

Pankkivaltuusmiehet tekivät johtokunnan esityksen mukaisen päätöksen toukokuun 18 päivänä, ja korotus tuli voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1971.

Joulukuun 17 päivänä pankkivaltuusmiehet johtokunnan saman kuun 16 päivänä lähettämässä kirjelmässä tehdyn esityksen mukaisesti päättivät, että kotimaisille rahalaitoksille johtokunnan päättämien yleisten luotonanto-ohjeiden puitteissa myönnettävästä diskontto- ja rediskonttoluotosta veloittettava korko alennetaan tammikuun 1 päivästä 1972 alkaen 8 ½ %:sta 7 ¾ %:iin vuodessa (ks. s. 4—5).

Suomen Pankin ohje- ja johtosäännön muutoksia

Toukokuun 18 päivänä pankkivaltuusmiehet päättivät ilmoittaa pyydettyä lausuntoaan valtiovarainministeriölle puoltavansa sitä, että eduskunnalle annetaan esitys Suomen Pankin ohjesäännön 24 §:n 1 momentin muuttamisesta 1 päivästä heinäkuuta 1971 lukien näin kuuluvaksi:

”Virka- tai työsuhteessa Suomen Pankkiin ja sen setelipainoon olevalla henkilöllä on oikeus pankin varoista kustannettavaan vanhuus-, työkyvyttömyys- ja työttömyyseläkkeeseen soveltuvien osin samojen säännösten mukaan kuin virka- tai työsuhteessa valtioon olevalla henkilöllä.”

Eduskunta hyväksyi lausunnon mukaisen lain Suomen Pankin ohjesäännön muuttamisesta 10 päivänä joulukuuta 1971 (863/71). Lakia sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 1971, josta lukien maksetaan myös tämän lain mukaiset suoritukset.

Tammikuun 21 päivänä pankkivaltuusmiehet päättivät johtokunnan esityksen mukaisesti muuttaa Suomen Pankin johtosäännön 14 §:n 2 momentin näin kuuluvaksi:

”Naispuolisella toimenhaltijalla on raskauden ja synnytyksen vuoksi oikeus saada virkavapautta täysin palkkaeduin ajaksi, johon sisältyy 72 arkipäivää.”

Kesäkuun 8 päivänä pankkivaltuusmiehet päättivät, että vuosilomien myöntäminen haarakonttorien johtajille pankkivaltuusmiesten vahvistamien yleisten lomaperusteiden puitteissa annetaan johtokunnan tehtäväksi, jolla on myös oikeus määrätä konttorinjohtajien toimien hoi-

tamisesta vuosilomien aikana, sekä vahvistivat tätä koskevat muutokset Suomen Pankin johtosäännön 12 ja 13 §:ään.

Johtosäännön 12, 13 ja 14 §:n 2 momentin edellä mainitut muutokset julkaistiin asetus-koelmassa 2 päivänä huhtikuuta ja 17 päivänä kesäkuuta 1971 (134/71 ja 534/71).

Muutoksia pankin eläke- ja perhe-eläkesääntöön

Huhtikuun 20 päivänä pidetyssä kokouksessa pankkivaltuusmiehet tekivät eräitä muutoksia johtokunnan puheenjohtajan ja jäsenten henkilökohtaisia eläkkeitä ja tämän johdosta selventäviä muutoksia myös heidän osaltaan perhe-eläkeoikeutta koskeviin säännöksiin ja tässä tarkoituksessa vahvistivat näitä koskevat muutokset 13 päivänä joulukuuta 1966 annetun Suomen Pankin eläkesäännön 3 §:n 1 momenttiin, 4 §:n 3 momenttiin ja 24 §:n a-kohtaan sekä 3 päivänä kesäkuuta 1969 vahvistetun Suomen Pankin perhe-eläkesäännön 5 §:ään.

Lisäyksiä ja muutoksia pankin palkkaussääntöön

Kokouksissaan huhtikuun 20 päivänä ja joulukuun 17 päivänä pankkivaltuusmiehet muuttivat palkkaussäännön 3 §:n lisäämällä siihen kaksi johtajan tointa, toisen 1 päivästä toukokuuta 1971 ja toisen 1 päivästä tammikuuta 1972 lukien. Ensin mainitussa kokouksessa pankkivaltuusmiehet lisäksi vahvistivat kirjeenvaihtajan toimien uudet peruspalkkarajat sekä valtion virkaehtosopimuksessa valtion virkamiesten kohdalla sovitun menettelyn mukaisesti pankin palkkaussäännön 4 §:ää muuttamatta päättivät, että se aika, jonka asianomainen 18 vuotta täytettyään on ollut Suomen Pankissa toimenhaltijana, luetaan hänelle ikälisään oikeuttaviksi virkavuosiksi tammikuun 1 päivästä 1971 alkaen toistaiseksi.

Toukokuun 18 päivänä pankkivaltuusmiehet lisäsivät palkkaussäännön 3 §:ään pääkonttorin osalta kolme vakinaista vahtimestarin ja neljä vakinaista vartijan tointa sekä päättivät, että pääkonttorin vakinaisille ja ylimääräisille vartijoille suoritetaan kesäkuun 1 päivästä 1971 lukien sunnuntaityökorvausta sekä ilta- ja yötyölisää johtokunnan esityksen mukaisesti ja että tuntipalkka näiden lisien maksamista varten lasketaan siten, että vuosipalkan tai palkkion sekä ikä- ja kalliinpaikanlisien summa jaetaan luvulla 2086.

Toukokuun 27 päivänä pankkivaltuusmiehille lähettämässään kirjelmässä johtokunta ehdotti, että pankin toimenhaltijain lukumäärästä päättäminen eri toimenhaltijaryhmissä voimassa olevan palkkaussäännön 3 §:n mukaisessa peruspalkka-asteikossa taloustieteellisen tutkimuslaitoksen osastopäälliköitä alempien toimenhaltijain ryhmissä annettaisiin johtokunnan tehtäväksi, jotta pankkivaltuusmiehet vapautuisivat tällaisten, johtokunnan käsityksen mukaan pankin käytännölliseen hoitoon liittyvien asiain käsittelystä, mikä pankin ohjesäännönkin mukaan on mahdollista. Edellä tarkoitettujen osastopäälliköiden ja palkka-asteikossa heitä ylempien toimenhaltijain lukumäärästä päättäminen samoin kuin kaikkien pankin toimenhaltijaryhmien peruspalkkarajojen vahvistaminen jäisi edelleen pankkivaltuusmiesten päätettäväksi. Pankkivaltuusmiehet tekivät kesäkuun 8 päivänä pitämässään kokouksessa palkkaussäännön 3 §:n alkukappaleeseen johtokunnan esitystä tarkoittavan muutoksen, joka tuli voimaan 1 päivästä heinäkuuta 1971 alkaen.

Syyskuun 8 päivänä lähettämässään kirjelmässä johtokunta ilmoitti, että pankin kaikissa toimintasektoreissa on edellisen vuoden syksystä lähtien suoritettu organisaatiomuutoksia ja tässä yhteydessä järjestetty toimenhaltijain tehtäviä ja sijoittelua. Tällöin on todettu olevan tarvetta muuttaa jo aikaisemminkin vanhentuneiksi havaittuja tointen nimityksiä samoin kuin peruspalkkarajoja osastopäälliköitä alempien toimenhaltijain ryhmissä. Lisäksi olisi asianmukaista käsitellä haarakonttorien toimenhaltijain, konttorinjohtajien lukuun ottamatta, yhtenä kokonaisuutena pääkonttorin toimenhaltijain kanssa jaottelematta näitä palkkaussäännössä kahteen erilliseen ryhmään ja yhdistää palkkaussäännössä taloustieteellisen tutkimuslaitoksen osastopäälliköt yhdeksi ryhmäksi muiden osastopäälliköiden kanssa. Kun eräitä kanslistien ja konttoriapulaisten vakansseilla olevia naispuolisia toimenhaltijoita on heidän tehtäviensä laadun vuoksi ryhdytty nimeämään sihteereiksi, mikä käytäntö on täysin vakiintunut, on sihteerin toimen nimitys tullut harhaanjohtavaksi. Koska uudessa organisaatiossa on muodostettu eri toimintasektoreiden toimistoja, joiden esimiehiä tullaan nimeämään toimistopäälliköiksi, ja kun nykyisten pankin sihteerien tointen haltijat tulevat toimimaan yleensä toimistojen päällikköinä, johtokunta katsoi, että sihteerien toimet olisi poistettava palkkaussäännöstä. Sen sijaan organisa-

tiomuutosten johdosta olisi osastopäällikön toimien lukumäärä korotettava seitsemäntoista.

Organisaatiomuutosten mukaan olisi luovutettava vanhahtaviksi käyneistä tointen nimikkeistä ja korvattava ne uusilla nimikkeillä, jotka eivät korostaisi toimenhaltijain sukupuolta. Samoin olisi eri ryhmien peruspalkkarajoja palkka-asteikossa taloustieteellisen tutkimuslaitoksen osastopäälliköitä alemmissa palkkausryhmissä tarkistettava asianomaisten uusia tehtäviä vastaaviksi. Kun uusien nimikkeiden luominen samoin kuin edellä tarkoitettujen peruspalkkarajojen uudelleenarviointi liittyvät johtokunnan käsityksen mukaan pankin käytännöllisten asioiden hoitoon, johtokunta piti suotavana, että palkkaussäännön määräyksiä muutettaisiin siten, että pankkivaltuusmiehet vahvistaisivat johtajien, osastopäälliköiden ja haarakonttorien johtajien lukumäärän ja näiden ryhmien peruspalkkojen ala- ja ylärajat ja kaikille muille toimille vain yhden yhteisen peruspalkkojen ala- ja ylärajan. Tällöin johtokunta voisi näiden muiden tointen osalta määrätä tointen nimikkeet, nimikkeitten osoittamissa ryhmissä tointen lukumäärän ja peruspalkkojen ala- ja ylärajat. Tällä menettelyllä pyrittäisiin myös siihen, että erot mies- ja naispuolisten toimenhaltijain kesken sekä nimikkeiden että peruspalkkojen osalta poistuisivat. Ehdotetut palkkaussäännön muutokset antaisivat johtokunnalle joustavimmat mahdollisuudet kuin tähän asti määritellä tointen haltijain peruspalkat asianomaisten tehtäviä ja vastuuta silmällä pitäen, kuitenkin edelleen niissä rajoissa, jotka pankkivaltuusmiehet kulloinkin määräävät.

Pankkivaltuusmiehet käsitelivät johtokunnan esityksen syyskuun 17 päivänä ja päättivät tällöin johtokunnan esityksen mukaisesti poistaa palkkaussäännöstä sihteerin toimet, perustaa seitsemän uutta osastopäällikön tointa, jotka kaikki kuuluvat voimassa olevaan osastopäälliköiden peruspalkkaryhmään, vahvistaa voimassa olevassa palkka-asteikossa pääkonttorissa taloustieteellisen tutkimuslaitoksen osastopäälliköitä alempana oleville toimille samoin kuin — haarakonttoreiden johtajien toimia lukuun ottamatta — haarakonttoreissa oleville toimille, joiden kaikkien toimien uudet mahdolliset nimikkeet jäävät johtokunnan määrättäviksi, yhteisen peruspalkkojen ala- ja ylärajan sekä muuttivat palkkaussäännön 3 §:n näitä muutoksia vastaavaksi 1 päivästä loka-kuuta 1971 alkaen.

Toimenhaltijain palkkausten tarkistaminen

Valtion ja sen virkamiesten edustavimpien keskusjärjestöjen kesken solmittiin joulukuun 16 päivänä 1970 valtion yleinen virkaehtosopimus, jonka mukaan valtion virkamiesten peruspalkkoja, vuosipalkkioita, kalliinpaikanlisää ja sopimuspalkkoja korotettiin 1.1.1971 lukien 36 markkaa, kuitenkin vähintään 2 %, ja näin tarkistettuja palkkauksia 1.9.1971 lukien 34 markkaa, kuitenkin vähintään 1 %. Lisäksi on sanotussa sopimuksessa sovittu siitä, että virkamiehille tulevat ikälisät määräytyvät prosentiosuusin viran tai toimen peruspalkasta tai ylimääräisen toimen vuosipalkkiosta siten, kuin siitä on sopimuksessa mainittu, sekä että valtion virkamiehille myönnetään lisäksi ns. UKK-sopimuksen mukainen järjestelyerä käytettäväksi valtiovarainministeriön ja järjestöjen kesken sovitulla tavalla. Virkaehtosopimus on voimassa tammikuun 1 päivästä 1971 maaliskuun 31 päivään 1972.

Tammikuun 20 päivänä lähettämässään kirjelmässä johtokunta ehdotti, että pankin vakinaisten ja ylimääräisten toimenhaltijain palkkauksiin myönnettäisiin samanlainen yleiskorotus kuin valtion virkamiehillekin. Johtokunta ilmoitti asettavansa toimikunnan tutkimaan valtion järjestelyerää suhteellisesti vastaavan rahamäärän käyttämistä pankin toimenhaltijain hyväksi ja saatuaan sen ehdotuksen tekevänsä asiasta esityksen pankkivaltuusmiehille.

Tammikuun 21 päivänä pitämässään kokouksessa pankkivaltuusmiehet hyväksyivät yleiskorotuksen suorittamisen pankin vakinaisille ja ylimääräisille toimenhaltijoille johtokunnan esityksen mukaisesti.

Asettamansa toimikunnan ehdotukseen yhtyen johtokunta helmikuun 22 päivänä lähettämässään kirjelmässä esitti pankkivaltuusmiesten päätettäväksi, että ns. järjestelyerä 2.27 % Suomen Pankin vakinaisten ja ylimääräisten toimenhaltijain 31.12.1970 voimassa olleista peruspalkoista ja -palkkioista laskettuna käytettäisiin kertomusvuonna alemmaa palkkausta nauttivien toimenhaltijain hyväksi johtokunnan kirjelmässä esitetyllä tavalla. Samassa yhteydessä johtokunta esitti, että suuriin ja keski-suuriin konttoreihin perustettaisiin kuhunkin yksi kanslistin toimi ja että Joensuun, Mikkelin ja Kotkan konttoreiden mieskassanhoitajan toimet muutettaisiin naiskassanhoitajan toimiksi.

Pankkivaltuusmiehet hyväksyivät johtokunnan esitykset helmikuun 23 päivänä ja määräsivät, että järjestelyerän käytöstä aiheutuvat peruspalkkojen ja -palkkioiden korjaukset tulevat voimaan 1 päivästä tammikuuta 1971 sekä että Joensuun, Mikkelin ja Kotkan konttoreiden kassanhoitajan toimien muuttamisesta naiskassanhoitajan toimiksi aiheutuva järjestelynäissä konttoreissa samoin kuin haarakonttorien uusien kanslistin toimien perustaminen toteutetaan maaliskuun 1 päivästä 1971 alkaen.

Toimenhaltijain vuosilomaperusteet

Toukokuun 18 päivänä pankkivaltuusmiehet päättivät muuttaa johtokunnan esityksen mukaisesti pankin vakinaisten toimenhaltijain vuosilomaperusteita siten, että toimenhaltijalle, jolla on vähintään 15 ikälisään oikeuttavaa palvelusvuotta, myönnetään vuosilomaa kuusi viikkoa, josta ajasta enintään yksi kuukausi kesäkuun 1 päivän ja elokuun 31 päivän välisenä aikana ja loppuosa muuna aikana samaa kalenterivuotta.

Oulun konttorin toimitalon rakentaminen

Huhtikuun 20 päivänä pitämässään kokouksessa pankkivaltuusmiehet päättivät, että Oulun konttorin uusi toimitalo rakennetaan pankkivaltuusmiesten suostumuksella pankin omistukseen vuonna 1969 hankitulle, sanotun kaupungin I kaupunginosan korttelissa n:o 14 sijaitsevalle tontille n:o 1 arkkitehti Arne Ehojoen laatimien, pankkivaltuusmiehille samassa kokouksessa esitettyjen pääpiirustusten mukaisesti. Uudisrakennukseen tulevat vain konttorin tilantarpeen edellyttämät kellarikerros, pankkihuoneisto ensimmäiseen kerrokseen ja henkilökunnan asunnot toiseen maanpäälliseen kerrokseen. Piirustusten mukaan uudisrakennuksen kokonaistilavuudeksi tulee 17 275 m³ ja yhteenlasketuksi kerrosalaksi noin 2 000 m².

Ulkomainen asiamespankki

Kokouksessaan syyskuun 17 päivänä pankkivaltuusmiehet päättivät, että The First National Bank of Boston, Boston, USA, otetaan Suomen Pankin kirjeenvaihtajapankiksi.

Myönnettyt eläkkeet ja avustukset

Pankkivaltuusmiehet myönsivät kertomusvuoden aikana yhden ylimääräisen eläkkeen ja kaksi avustusta.

Johtokunta

Pankkivaltuusmiehet käsitelivät marraskuun 6 päivänä 1970 kuolleen pankinjohtaja Esko K. Leinosen jälkeen avoimeksi tulleen johtokunnan jäsenen viran täyttämistä edelleen tammikuun 21 päivänä sekä helmikuun 8 ja 23 päivänä pitämässään kokouksissa ja ilmoittivat viimeksi mainitussa kokouksessa esiin tuodut kolme ehdokasta kirjelmällä valtioneuvostolle.

Tasavallan presidentti nimitti maaliskuun 5 päivänä antamallaan avoimella kirjeellä edellä tarkoitettuun johtokunnan jäsenen virkaan Suomen Työnantajain Keskusliiton toimitusjohtajan varatuomari Olli Päiviö Hetemäen 1 päivästä huhtikuuta 1971.

Kokouksessaan huhtikuun 20 päivänä pankkivaltuusmiehet vahvistivat muutoksen johtokunnan puheenjohtajan ja jäsenten tehtäväjako.

Marraskuun 18 päivänä pitämässään kokouksessa pankkivaltuusmiehet myönsivät pankinjohtaja Hetemälle, joka oli nimitetty ja määrätty valtioneuvoston jäseneksi ja valtiovarainministeriksi, virkavapautta valtioneuvoston jäsenyyden ajaksi.

Tammikuun 21 päivänä pankkivaltuusmiehet päättivät johtokunnan puheenjohtajalle ja jäsenille maksettujen palkkojen korottamisesta päätöksessä mainitulla tavalla.

Haarakonttorien valvojat

Pankin haarakonttorien valvojina ja heidän varamiehinä ovat vuonna 1972 pankkivaltuusmiesten päätöksen nojalla seuraavat henkilöt:

Joensuun konttori: valvojat kauppias Aulis Erkki Tahvo Aho ja rehtori, filosofian maisteri Aulis Olavi Waldemar Koivusalo sekä varamiehet lääninkamreeri, varatuomari Otto Alvar Gustaf Sorasalmi ja poliisitarkastaja, varatuomari Leo Ilkka Kalevi Hupli;

Jyväskylän konttori: valvojat poliisitarkastaja, varatuomari Eino Ilmari Karpio ja joh-

taja, maanviljelysneuvos, maatalous- ja metsätieteiden kandidaatti Veikko Verner Varesmaa sekä varamiehet lääninneuvos Uuno Osmo Volmari Aarnio ja oikeuspormestari Jaakko Wilhelm Krogerus;

Kotkan konttori: valvojat poliisimestari Eero Johannes Kettunen ja varatuomari Leif Gunnar Thuresson Häggblom sekä varamiehet oikeusneuvosmies Heikki Pajari ja kaupunginvouti, varatuomari Eero Antero Salmi;

Kuopion konttori: valvojat pormestari Alvar Hjalmar Mikael Hurta ja hovioikeudenneuvos Toimi Tulikoura sekä varamiehet agronomi Lauri Arvid Pekkarinen ja konttorinjohtaja, ekonomisti Lauri Johannes Salmi;

Labden konttori: valvojat oikeusneuvosmies Timo Johannes Tuori ja kaupunginvouti, lainopin kandidaatti Matti Sakari Rintala sekä varamiehet rehtori Ilmari Johannes Vartiainen ja johtaja Toivo Voitto Kullervo Koponen;

Mikkelin konttori: valvojat rehtori Pauli Veli Vainio ja väestönsuojeluntarkastaja, varatuomari Viljo Uolevi Lehtolainen sekä varamiehet oikeusneuvosmies Jorma Kalevi Pekonen ja kaupallinen johtaja, merkonomi Erkki Heikki Nevasaari;

Oulun konttori: valvojat kaupungintaloustarkastaja, ekonomisti Ville Kalevi Matturi ja lääninverotarkastaja, varatuomari Aulis Evert Virtanen sekä varamiehet kaupunginlakimies, varatuomari Erkki August Korhonen ja poliisitarkastaja, varatuomari Yrjö Kalervo Liisto;

Porin konttori: valvojat pormestari Väinö Wilhelm Hahta ja kunnallispuhemies Olavi Einar Koivisto sekä varamiehet toimitusjohtaja Heimo Kalervo Kaitila ja toimitusjohtaja Eino Kivikoski;

Rovaniemen konttori: valvojat konttoripäällikkö, ekonomisti Juho Kalervo Lahtinen ja lääninkamreeri, varatuomari Vilho Johannes Haataja sekä varamiehet lääninverotarkastaja, lainopin kandidaatti Erkki Emanuel Ollila ja kaupunginkamreeri, ekonomisti Erkki Antero Vähälä;

Tampereen konttori: valvojat oikeuspormestari Jyrki Jalo Unto Tuominen ja kaupungin sihteeri, varatuomari Matti Esaias Nahkola sekä varamiehet apulaistaloustaloudenjohtaja, hallintoopin kandidaatti Eero Einar Lindfors ja liikevaihtoverotoimiston johtaja, varatuomari Lasse Joutsiniemi;

Turun konttori: valvojat lääninneuvos Yrjö Hemminki Aliharmi ja maanviljelysneuvos Frans Einari Karvetti sekä varamiehet professori Auvo Armo Sääntti ja kaupunginsihteeri, varatuomari Tauno Ilmari Maijala;

Vaasan konttori: valvojat liikevaihtoverotoimiston johtaja, lainopin kandidaatti Åke Johannes Helanko ja tehtaanjohtaja Ralf-Erik Klockars sekä varamiehet lääninasessori, varatuomari Henrik Matias Palomäki ja johtaja, ekonomi Esko Olavi Antero Kaikko.

Pankkivaltuusmiehet

Pankkivaltuusmiehinä olivat vuoden alusta tammikuun 12 päivään seuraavat henkilöt:

Rihtniemi, Juha, valtiotieteen maisteri,
Linnamo, Jussi, yhteiskuntatieteiden lisensiaatti,

Lintilä, Aaro, maanviljelijä,
Vennamo, Veikko, lakitieteen lisensiaatti,
Melin, Ingvar S., kauppatieteiden lisensiaatti,
Junnila, Tuure, filosofian tohtori,
Salonen, Olavi, varapääjohtaja,
Hykkäälä, Heikki, toimistopäällikkö,
Saarinen, Aarne, SKP:n puheenjohtaja.

Edellä luetelluista kolme ensin mainittua muodostivat suppeamman valtuuston.

Puheenjohtajana toimi pankkivaltuusmies Rihtniemi ja varapuheenjohtajana pankkivaltuusmies Linnamo.

Sen johdosta, että puheenjohtaja Rihtniemi kuoli edellä sanottuna tammikuun 12 päivänä,

Helsingissä 14 päivänä maaliskuuta 1972.

HARRI HOLKERI

Valdemar Sandelin
Veikko Vennamo
T. Junnila
Heikki Hykkäälä

Aaro Lintilä
Ingvar S. Melin
Sylvi Siltanen
Aarne Saarinen

eduskunnan valitsijamiehet valitsivat helmikuun 11 päivänä Rihtniemen tilalle pankkivaltuusmieheksi toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi valtiotieteen maisteri *Harri Holkerin*, joka myös astuu suppeampaan pankkivaltuustoon.

Kokouksessaan helmikuun 23 päivänä pankkivaltuusmiehet valitsivat puheenjohtajakseen pankkivaltuusmies Holkerin.

Sen jälkeen kun eduskunta oli huhtikuun 14 päivänä pyynnöstä myöntänyt Saloselle valtioneuvoston jäseneksi nimittämisen johdosta vapautuksen pankkivaltuusmiehen tehtävästä, eduskunnan valitsijamiehet valitsivat saman huhtikuun 16 päivänä Salosen sijaan pankkivaltuusmieheksi toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi kirjanpitäjä *Sylvi Siltasen*.

Tilintarkastajat

Pankin tilintarkastajiksi vuoden 1971 tilejä tarkastamaan valitsijamiehet valitsivat seuraavat henkilöt:

Vilponiemi, Väinö, kansanedustaja, hänen varamiehensä *Turunen, Väinö*, kansanedustaja;
Sinckonen, Yrjö, kunnallisneuvos, hänen varamiehensä *Niinikoski, Paavo*, kansanedustaja;
Kivimäki, Erkki, järjestösihteeri, hänen varamiehensä *Aitamurto, Aarno*, varatuomari;
Pesola, Pekka, varatuomari, hänen varamiehensä *Westerlund, Henrik*, kansanedustaja;
Hara, Erkki, varatuomari, hänen varamiehensä *Suominen, Sami*, kansanedustaja.

Pertti Tammivuori

Eduskunnan
Eduskunnan
pankki valtuusmiesten kertomus

68333

POISTETTU

1995-06-27 SUOMEN PANKIN
KIRJASTO

MON

40

TER

Ö